

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ 10

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΝΑΖΑΡΕΤ

3
Ἄστηρ ἀκτινοβόλος κατερχόμενος ἀπὸ κόσμου ἄλλου μεγάλου καὶ μακροῦ καταυγάζει τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ τῆς Ναζαρέτ καὶ διαχέει γλυκὴν, ἰλαρὸν καὶ ἀνέσπερον φῶς ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς ἁγίας Ἱερουσαλήμ. Ἐἶναι τὸ ἀνατέλλον παρήγορον τοῦ νέου θερησκευτικοῦ κόσμου φῶς, τὸ ὁποῖον μετ' οὐ πολὺ θὰ σελαγίσῃ χρυσοπόρφυρον καὶ θὰ ἐξαστράψῃ εὐεργετικὴν καὶ μετὰ λάμπρας ὄνειρώδους ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῆς ἀνθρωπότητος οὐρανοῦ. Ἐἶναι τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον ἀκτινοβολοῦν καὶ μαρμαίρον κατέρχεται ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ ἀθανάτου Ἰδανικοῦ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου, ἵνα κομίσῃ εἰς τοὺς τεθλιμμένους τὴν παρηγορίαν, εἰς τοὺς ἀπηλπισμένους τὴν ἐλπίδα, εἰς τοὺς ἀποτεθαρσυσμένους τὸ θάρρος, εἰς τοὺς ἐγκαταλελειμμένους τὴν χαρὰν.

Τὸ θεῖον φῶς προσπελάζει πρὸς τὴν γῆν· αἱ ἀκτίνες αὐτοῦ αἱ χρυσαυγεῖς διασχίζουσι σκότη πικρὰ, ὅτινα ἐπεσώρευσαν αἰῶνες δουλείας, διαφθορᾶς καὶ καταπτώσεως καὶ διαλύει νέφη ζοφερὰ ἐπικαθήμενα ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ ὁρίζοντος τῶν λαῶν. Τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ προανήγγειλαν καὶ τὴν κἀνοδοὺν προπαρεσκεύασαν οἱ ἀστέρες τοῦ ἀφθίτου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ὀθανάτου Ἑλληνικοῦ Πνεύματος αἱ ἀσβεστοὶ μαρμαρυγαί. Τὴν ἐπιστολήν αὐτοῦ χαιρετίζουσι γηθοσύνως δι' ἁσμάτων ἁρμονικῶν αἱ στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων καὶ ψάλλουσι θεσπέσια τὰ χερουβὴμ ἀπὸ τοῦ παραδείσου.

Ἡ ἀνθρωπότης ἐκθαμβοῦται πρὸ τοῦ νέου φωτὸς τοῦ ἐρχομένου ἐκ τῆς Ἀνατολῆς καὶ καθοδηγούμενη ὑπ' αὐτοῦ εἰσέρχεται εἰς νέον στάδιον ἀπελευθερώσεως, ἀναγεννήσεως καὶ προόδου. Αἱ ἐρεβώδεις πλάνας σαλεύονται καὶ διαλύονται, αἱ συνειδήσεις φωτίζονται καὶ ἀνυψοῦνται, αἱ ψυχαὶ τῶν ταλαιπωρουμένων καὶ ἀδικουμένων θερμαίνονται καὶ ἐπαυθαροῦνται, ὁ στυγερός τῆς δουλείας θεσμός ὁ ἐπὶ χιλιετηρίδας ζήσας καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαιρέσας συντρίβεται καὶ καταρρέει.

Τὸ φῶς τὸ ἐπουράνιον ἐξαπλοῦται βᾶθυδρον ἐπὶ ἐθνῶν πολυγύμων καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκπηδῶσιν αἰγλήεσαι αἱ θεαὶ τῆς Φιλανθρωπίας, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἀληθείας εἰς τὰς ὁποίας ἐτεχνούργησε καὶ

ἀφιέρωσε ναὸν ἢ πάσχουσα καὶ εὐγνωμονοῦσα ἀνθρωπότης. Οἱ ἐστεμμένοι θὰ κλίνωσι πρὸ αὐτοῦ εὐλαβῶς τὴν κεφαλὴν, οἱ ποιηταὶ θὰ ἐμπνέονται καὶ θὰ τονίζωσιν ὕμνους ἐξαισίους, οἱ φιλόσοφοι θὰ ἀποκαλύπτονται μετὰ σεβασμοῦ καὶ οἱ λαοὶ θὰ γονυπετώσιν μετὰ κατανύξεως καὶ λατρείας.

Τὸ φῶς τὸ σωτήριον θὰ κλονίσῃ καὶ θὰ καταρτίψῃ προλήψεις πρὸ πολλοῦ ἐρριζωμένας, θὰ ἐπιφανῆ εὐεργετικὸν ὑπεράνω τῶν καταπατουμένων ἀνθρώπων δικαίων, θὰ δαμάσῃ, καὶ θὰ ἐξευγενίσῃ ψυχὰς ἀποτεθριωμένας καὶ θὰ ἐπιχύσῃ ἐπὶ τῶν περιφρονουμένων καὶ στεναζόντων τῆς ἀναγεννήσεως τὴν παρήγορον χαραυγὴν. Θὰ περιβάλῃ τὴν γῆν μετὰ στοργῆς θὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν οἶκτον καὶ τὴν συμπάθειαν καὶ θὰ σταλάξῃ εἰς τὰς καρδίας τὸ συναίσθημα τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Εἰρήνης.

Θὰ ὀχριάσῃ καὶ θὰ ἀμανρωθῆ πρὸ αὐτοῦ τὸ φῶς τῆς ἀνθρωπίνης προόδου, τέχνης καὶ ἐπιστήμης, θὰ ὑποχωρήσωσιν ἀμυδρὰ καὶ ἀβέβαια πάντα τὰ φιλοσοφικὰ καὶ ἠθικὰ συστήματα καὶ θὰ καταδειχθῆ σκοτεινὴ καὶ μικροσκοπικὴ πρὸ τῆς λαμπρῶν αὐτοῦ ἢ γνῶσις ἢ ἀνθρωπίνη. Θὰ φωτίσῃ τὸν οἰκογενειακὸν καὶ ἠθικὸν βίον, θὰ καθάρσῃ καὶ θὰ ἐξυγιάνῃ τὴν μεμολυσμένην κοινωνικὴν ἀτμόσφαιραν καὶ θὰ ἐξαγγείλῃ φαινήν τὴν ιδέαν τῆς Ἰσότητος τῶν λαῶν καὶ τῶν ἀτόμων.

Καὶ ὁ ἀστήρ ὁ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐπιτείλας καὶ τοὺς μάγους εἰς Βηθλεὲμ καθοδηγήσας, ἵνα προσκυνήσωσι τὸν γεννηθέντα Σωτῆρα, εἶναι ὁ πολικὸς ἀστήρ ὁ φωτίζων καὶ καθοδηγῶν τὸν ἐν τῷ πελάγει τῶν περιπετειῶν καὶ τῶν ἀγῶνων τοῦ βίου κλυδωνιζόμενον ἄνθρωπον. Θὰ διαρρέωσιν ἀνεπιστρέπτει εἰς τὸ ἄπειρον οἱ αἰῶνες, θὰ μεταβάλλωνται οἱ νόμοι καὶ οἱ θεσμοὶ ἀλλ' αἱ ἀκτίνες τοῦ φωτὸς τῆς Ναζαρέτ θὰ διασχίζωσιν ἐσσεὶ τὰ βάθρα τοῦ ἀτέρμονος χρόνου, θὰ ἠεκηρῶσιν καὶ θὰ συγκλίνωσι τὰς καρδίας καὶ θὰ μεταγάωσιν τὴν ψυχὴν εἰς τὴν σφαιρὰν τοῦ Ἀληθοῦς καὶ τοῦ θερησκευτικοῦ Ἰδανικοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΡΟΣ Νεόφυτος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 54.41.Φ1.0058

**Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μωῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

- M.— Ἦρτα γιὰ τὰ χριστιόγεννα κι' ἔφερα καὶ κιτάρα.
Γ.— Ἐφέτο ξεφορτώσου με καὶ σύρε σιὴν κατάρρα.
M.— Νὰ μὴ σιὰ πῶ;
Γ.— Τὶ γὰρ μοῦ πῆς;
M.— Ἐν Βηθλεὲμ τῆ πόλει.
Γ.— Ἐφέτο γιὰ τὴ Βηθλεὲμ θαρρῶ πῶς εἶμαστ' ὄλοι
κι' ὅπως τὸ πρᾶμα φαίνεται, κανένας βρε παιδί μου
δὲν θ' ἀπομείνῃ γὰρ πληθῆ εἰς τὰ λουτρά τοῦ Δήμου.

- M.— Μὲ τρία γράμματα χρυσᾷ γράφεται τ' ὄνομά σου...
Γ.— Σύρε μωρὲ σιὸ δ' ἄλολο μὴν εὐρεῖς τὸ μελιᾶ σου!
M.— Μωρ' ἄσε με γὰρ σοῦ τὰ πῶ μ' εἶλα τὰ κομπλιμέντα!
Γ.— Σοῦ λέω ξεφορτώσου με! Δὲ θέλω σοναμέντα!
M.— Δὲν ἦρτα μόνος γὰρ σιὰ πῶ εἶνε κι' ὁ μαστρο-Φώτης.
Γ.— Νὰ μὴ μοῦ πῆτε τίποτα κι' ἄς εἶναι κι' ὁ Δεσπότης.
M.— Μωρὲ καλὲ, μωρὲ κακὲ, ἄσε μας γὰρ τὰ ποῦμε!
Γ.— Θὰ σὰς ἀρχίσω καὶ τοὺς δυὸ σιὸ ξύλο καὶ λυποῦμαι.

Ἐφέτο ποῦ τὸν ἐπίασε τὸ Χάρο τὸ γυνὴ του
καὶ λὲς πῶς ἔχει δηλαδὴ τὴν εὐεργετικὴ του,
καὶ προσκαλεῖ σιὸ Δράπανο γὰρ τὸν τιμῆσουν ὄλοι,
μπορῶ ν' ἀκούσω μακάρα καὶ στίχους τοῦ Σκορδοῦλη;
Φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ραμᾷ, Ραχὴλ τὰ τέκνα κλαίει
κι' ὁ Χάρος μέσ' τὸν τόπο μας ἐμπῆκε καὶ διαλέει
ὄλα τὰ ἐκλεκτότερα τῆς κοινωνίας μέλη
καὶ μᾶς ἀφήνει ζωντανὰ ἐσένα τὸν τεμπέλη.

Τὶ κάλαντα μοῦ λὲς γὰρ πῆς
ποῦνε χρονιὰ τὸ ἀνεμορρῆς
μὲ Χάρο καὶ μὲ πείνα!

Δὲν ἀκουσες τὴ ξαφνικὴ συνέβη σιὴ Μεσσίνα;
Ἄν ἦσουν ἄνθρωπος μωρὲ ποῦ κἄπως γᾶχης οἶκιον,
θὰ ἐνδιαφερώσουνε ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων
κι' ὄχι γὰρ χάνης ἄδικα τὴν ἀνθηρὰ σου νεῖότη
λέγωντας τὰ χριστιόγεννα παρῆα μὲ τὸ Φώτη.

Τὶ κάλαντα μοῦ λὲς γὰρ πῆς, π' ἂν ὁ Χριστὸς γεννᾶται
καὶ κατεβένουν ἄγγελοι κι' ὁ Ἰωσήφ φοβάται,
κι' ἂν ὁ Ἡρώδης θύμωσε καὶ σφάζει τὰ παιδιά,
μέρα κι' ἐδῶ δὲν πέρασε καμμιά χωρὶς κηδεῖα
καὶ λέγεται τὸ ζῶδιον τῆς ἐποχῆς μας τᾶτης.
παπᾶς καὶ νεκροθάφτης!

Τὶ κίνησις ἐν Βηθλεὲμ πατηγυρικωτάτη,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Δράπανον καταπληκτικωτάτη!

Ἐν περιπάτῳ διαρκεῖ
ὄλοι τραβᾶνε κατὰ 'κεῖ
κι' ἐκεῖ ὑπὸ τὸ σκίασμα τῶν μονοτόνων δέντρων
γομίζεις πῶς ἀνοίγεται τῆς πόλεως τὸ κείτρον!

Σιὴν πόλι μας τὴν τυχερὴ
π' ὄλο καὶ καλωπίζεται,
μόνο λιβάνι καὶ κερὶ
ἐφέτο συνηθίζεται.
Τὸ θέατρον ἔχει κοπῆ,
χορὸ κανεῖς δὲν κάνει
κι' ἦρθ' ὁ παπᾶς μὲ τὸ τσαπὶ
κι' ὁ διάκος μὲ λιβάνι
κι' ἀφοῦ κνιτάζω κλαίοντας τὸν ἔνα κι' ἄλλον τάφο,
μὲ τὶ καρδιά
μωρὲ παιδιὰ,
ἀστειὰ γὰρ σὰς γράφω;

Μὲ τοῦτο τὸ θανατικὸ π' ἀκούω κάθε μέρα
μπορῶ νὰ μὴν τὴ σκιάζομαι τοῦ Χάρου τὴ φοβέρα;
Ἄνθρωπος εἶμαι σὰν κι' ἐσᾶς κι' ἐγὼ ἐκ τῶν ὁμοίων
προσωρινὸς ὑπάλληλος στοῦ βίου τὸ ταμεῖον
κι' ἔδεκε ποῦ ἐργάζομαι γιὰ τὴν ταυτοληξία
μπορεῖ γὰρ μῶρθ' ἢ πάψι μου μὲ μιὰν ἀποπληξία
κι' ἀντὶ γὰρ βγάλω ὄλικὸ γιὰ τὸ τυπογραφεῖο,
μοῦ βγάνουν εἰσιτήριο γιὰ τὸ νεκροταφεῖο!

M.— Μωρ' ἄσεμε γὰρ σοῦ τὰ πῶ γὰρ ξεμελαγχολήσης!
Χριστὸς γεννᾶται σήμερον καὶ χαίρει πᾶσα φύσις
καὶ μετ' ἀγγέλων χαίρουσι ποιμένες καὶ παπάδες
ποῦ τὸ ὄλαξε θανατικὸ καὶ βγάνουνε παράδες.

Τὶ κρίμα ποῦ χαμένος πᾶς
μὲ στίχων ἀηδίες,
π' ἂν ἦ' ἐλ' ἦσ' ντε παπᾶς
τώρα μὲ τῆς κηδεῖας

γὰρ λὲς θρηγῶ κι' ὀδύρομαι μὲ τρέμοντα τὰ χεῖλη σου,
θᾶχες τὸ μύριον τάλαρο μέσα σιὸ πετραχίλι σου.

Γ.— Χριστὸς γεννᾶται καὶ πουλοῦν γαλόπουλα στοὺς δρόμους
μονόχα γιὰ τοὺς τηόγαμπρους καὶ γιὰ τοὺς κληροτόμους.

Φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ραμᾷ
φωνὴ καὶ σι' Ἀγροσιόλι,
χριστιόγεννα μὲ τοραμᾷ
πῶς θὰ περάσουμ' ὄλοι.

M.— Ἐν-τῷ σπηλαίῳ τίκεται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου,
καὶ δάνειον ἐπήφισεν ὁ Δῆμος Ληξουρίου
γὰρ φέρη φῶς ἠλεκτρικὸν γὰρ φέγγη σιὸ παζάρι
διὰ γὰρ μὴ σκοντάβουνε τὴ νύχτα οἱ γαιδάροι.
Ἡλεκτρικὸ ἐξήλεσαν γὰρ φέρουν οἱ γειτόνοι
γὰρ βλέπουνε καλλίτερα τὴν πείνα ποῦ τοὺς ζώνει.

Γ.— Χριστὸς γεννᾶται σήμερον τὰ ἔθνη γὰρ φωτίσει
δικαιοσύνης ἥλιος ὑπέρολαμπρος καὶ θεῖος,
καὶ θάκανε πολὺ καλὰ τὸ Χάρο γὰρ φοβίση
γὰρ μὴν ἀρπάξῃ ἄλλοτε τὸ ἀνθρώπους αἰφνηθίως.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερον ἐκ νόμων ἀνωτάτων,

καὶ πᾶς ἀλλοχοῖτος ἄς πῆ

σταμάτησέ μας τὸ τσαπὶ

τῶν αἰδεσιμωτάτων!

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΠΕΛΠΙΣΙΣ

*Απελπισία! Τὸ πᾶν ὑπνώττει ἀέρας, κρύο, νερά, χιονιές, δὲν βλέπεις σφοῖγος, δὲν βλέπεις νεότη, ὅπως τῆς ἄλλης χροσὲς χρονιές.

*Ὅλες ἢ ὁμορφες καὶ ἢ κουνίστρες, τώρα με μούτρα πολὺ γλωμά, ἄλλες κουτσένουν ἀπὸ χιονίστρες καὶ ἄλλες διαβάζουν τὴ χαλιμά.

Χοροὶ καὶ τσάγια, ὄνειρα φρούδα! Τάχουμε χάσει ἀπὸ καιρὸ, καὶ ἢ κρέμα τώρα σὰν τὴν ἀροκοῦδα βγαίνει χωσμένη στὸ γουνερό.

Δὲν εἶναι κέφι, δὲν εἶναι μπρόιο, δὲν εἶναι ντάμες γιὰ μπαλανσέ· εἶναι μονάχα φτώχεια καὶ κρού καὶ ἀγὼν μεγάλος νὰ βρῆς βερσέ.

*Απελπισία, ποῦ γιὰ νὰ ζήση πρότει νὰ εἶναι κανεὶς Δεστούνης. Τὸ μάουε ποῦχε λισιβερέσι, τὸ κυνηγᾷ ὁ Καρακούνης!

*Απελπισία! Ὁ νοῦς θὰ φύγη μ' αὐτὴν τὴ νέκρα τὴ φοβερή· ἕνα σαλόνη νὰ μὴν ἀνοίγη γιὰ μπουσάκι καὶ κωζερὶ!

Μὰ γιὰ σκεφθῆτε καλὰ τὸ πράμα, νὰ λείψουν ὅλα τὰ σουαρέ καὶ νὰ μὴν ἔχη ὁ Γρήσας ντάμα νὰ διευθύνη τὸ φιγουρέ!

Πὼ, πὼ φιγοῦρες, πὼ, πὼ ντροπαῖς, νάνε λιγοῦρες καὶ οὐ σουπές!

Γιὰ φαντασθῆτε με τόσο πλῆξι, με τόσο βρώμα τοῦ καβολῆν, καμιὰ κυρία νὰ μὴ μᾶς δείξη τὸ ντεκολτέ της τὸ κοκκαλέν!

Νὰ μὴ μᾶς ἔρθη καὶ ἕνα βραδάκι, π' ἄλλοι νὰ πίνουν τσάγια ζεστά, καὶ ἄλλοι κρυμμένοι στὸ μπερντεδάκι νὰ λένε λόγια μπουμουριστά!

Γιὰ φαντασθῆτε ἀπελπισία, μέσα σὲ τόσες καταστροφές, νὰ μὴν ὑπάσχη καλαισθησία νὰ φιγουράση καὶ ἕνας μπουφές!

*Απελπισία! Τὸ πᾶν ὑπνώττει ἢ φτώχεια σ' ὄρους ἀγνανιλά· δὲν βλέπεις σφοῖγος δὲν βλέπεις νεότη ὅπως στὰ χρόνια τοῦ Βοηρουλά!

ΤΟ ΓΟΥΝΕΡΟ

Μεσ τὸ γουνερό χωσμένη μὴ πεντάμορφη κυρὰ, με ματιὰ διαβολεμένη βλέπει τ' ἄλλα γουνερά, ἀπὸ ζήλεια μὴ κανένα πρὸ φαροῦ καὶ πρὸ σγουροῦ, εὔρεθῆ καὶ βάλει κάτου τὸ δικό της γουνερό.

Ρήγισσα τοῦ περιπάτου, τὸ εἶπα μ' ὕφος σοβαρό, ἄλλη δὲν τὸ βάνει κάτου τὸ δικό σου γουνερό.

Κι' ἂν ὁ χρόνος καὶ ἢ χοῖσι μὴ φορὰ θὰ στὸ μαθήση, καὶ ἂν με μὴ σου μείνει τρεῖχα, θὰ θυμάσαι καὶ θὰ λές, «σὰν τὸ γουνερό ποῦ εἶχα δὲν τὸ εἶχανε πολλές!»

Φλάκ-Φλούκ.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ EN ITALIA

*Ὅτι συνέβη ἐν Σικελία καὶ Καλαβρία εἶναι ἀρκετὸν νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν φρίκην καὶ τὸν οἶκτον εἰς τὰς δυσκολωτέρας ἀκόμη ψυχάς.

Οὐ μόνον ἀπόλειαι περιουσιῶν, οὐ μόνον μυριόνετροι καταστροφαί, ἀλλ' εἰκόνας ἀπαίσιου πείνης, παντοειδῶν στερήσεων, σπαραξικάρδιοι τραγωδία πολλοπλῶν συμφορῶν, συγκινοῦσι τὴν ἀνθρωπότητα.

Παρομοίαν καταστροφὴν ἐν Εὐρωπαϊκῇ χώρᾳ ἢ νεωτέρα ἱστορία δὲν ἀναφέρει ἀπὸ τῆς τοῦ ἐν Λισσαβῶνι τῆς Πορτογαλίας σεισμοῦ. Εἰς μέρη δὲ ὅπου πρὸ ἡμερῶν μόλις πόλεις ἀκμάζουσαι καὶ κώμαι εὐήμεροῦσαι, ὅπου πληθυσμοὶ ἐργατικοὶ καὶ εὐδαίμονες, σήμερον παρίσταται τὸ φρικαλεώτερον θέαμα τῆς ἀνθρωπίνης δυστυχίας.

Ἐκεῖ, εἰς τὸν τόπον τοῦ ὀλέθρου μόνον οἱ ἀπώλισαντες τὴν ζωὴν εἰσὶν οἱ εὐτυχέστεροι. Πρὸ τοῦ μεγέθους δὲ τῆς συμφορᾶς ὁ πολιτισμένος κόσμος ἴσταιται ἐκπληκτος, ἀνίσχυρος ἐναντίον τοῦ ἔργου μαινομένης φύσεως.

Καὶ μόνον ἢ φιλανθρωπία, ἢ πανταχόθεν προστρέχουσα ὕλική συνδρομή, ἢ γενικῶς ἐκδηλουμένη θλίψις, ἂν μὴ ἐπανορθοῦσι τὰ γενόμενα, ἂν μὴ ἐπουλόνωσι τὰς πληγὰς, παρέχουσι τοῦλάχιστον μικρὰν ἀνακούφισιν εἰς τὰ ταλαίπωρα θύματα, χύνουσι παρηγορίας βάλσαμον εἰς ἀπέλπιδας ἀδελφῶν ψυχάς.

Ego

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

Μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀγ γέλοντες τὸν ἄωρον θάνατον καλλίστου φίλου καὶ συμπολίτου, πεποίθαμεν ὅτι ἐκδηλοῦμεν καὶ γενικὴν τοῦ τόπου λύπην.

Ὁ Ἱερώνυμος Κονιδάρης, ἀνὴρ βαθύνου, ἀδρᾶς μορφώσεως, χρηστότητος ἠθους, φιλελευθέρων καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ ἰδεῶν, αὐταπαρνήσεως πολλῆς, ἐργατικότητας, ἀπλοῦς, μετριόφρων καὶ καλοκάγαθος, δικαίως ἀφίνει μέγα καινὸν ἐν τῇ στείρῃ πολλῶν σοβαρῶν καὶ ἀκεραίων χαρακτήρων κοινωνία ἡμῶν.

Ἀπὸ παιδῶν διεκρίθη μεταξὺ τῆς μαθητιώσεως νεολαίας.

Εἶχε πνεῦμα σπινθηροβόλον καὶ κλίσιν θερμοτάτην εἰς τὰ φυσικομαθηματικά καὶ τὰς θετικὰς ἐπιστήμας, ἐπιστήσας πολλάκις τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν σοφῶν καθηγητῶν τῆς ἐποχῆς του.

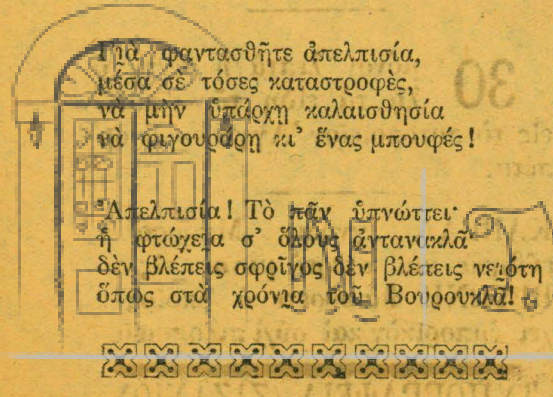
Ἐὰν οἰκογενειακοὶ λόγοι ἀπὸ τότε, μέχρι σήμερον, δὲν προσήλουν αὐτὸν μετὰ ἀξιεπαίνου αὐταπαρνήσεως, φιλοτιμίας καὶ φιλοστοργίας· εἰς τὰ τῆς οἰκογενείας του, ὁ Ἱερώνυμος Κονιδάρης θὰ διέπρεπε βεβαίως σήμερον, εἰς κύκλους ἐπιστημονικοῦς ἀνωτέρους καὶ θὰ ἐτίμα τὴν γενέτειραν.

Θερμότατα λείβομεν δάκρυα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ του καὶ εὐχόμεθα εἰς τοὺς ἀπορφανθέντας συγγενεῖς του, ἵνα μιμούμενοι τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ μεταστάντος, συνεχίσωσι τὸν στίλβοντα βίον τοῦ σεβαστοῦ θείου.

Οἱ εὐτυχήσαντες νὰ γνωρίσουν τὰ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα πλεονεκτήματα τοῦ ὑπερόχου συμπολίτου, ἐπὶ πολὺ θὰ τηρήσωσι δακρυσταγῆ τὴν μνήμην του.

ΑΞΙΟΛΟΓΟΝ ΜΕΤΡΟΝ

Ὁ κ. Γυμνασιάρχης Ἀργυροστολίου συνεχάλεσε τοὺς γονεῖς τῶν μαθητῶν εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ ἐκεῖ παρόντος καὶ τοῦ κ. Νεμάρχου παρέστησεν αὐτοῖς τὴν ἀνάγκην ἀσκήσεως ἐν τῇ αἰσθητικῇ ἐπιπέδῳ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν ἐν γενεῇ καὶ τῆς συμπεριφορᾶς αὐτῶν ἐπὶ τῷ Σχολίῳ ἐκτίσας τοὺς κινδύνους ἐκ τοῦ συγχρωτισμοῦ μετὰ παιδῶν ἐλαττωματικῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς

ροιτήσεως αὐτῶν ἐνίστη εἰς κέντρα ὑποπτα καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν προσοχὴν τῶν γονέων ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν πρὸς λήψιν τελεστέων μέτρων.

Ο κ. Νομάρχης ἐξάρτα τὸν ζήτηλον τοῦ κ. Γυμνασιάρχου, συνέστησεν εἰς τοὺς γονεῖς τὴν ἐπίκλησιν τοῦ ὑποδείξας ἅμα, ὅτι ὁ προσδιορισμὸς εἰδικῆς παιδονομικῆς ὑπηρεσίας ἐκ μέρους τοῦ Δήμου θὰ ἔλυσεν τὸ ζήτημα.

Συνεπέρανε δὲ ὅτι παράκλησις τῶν γονέων παρὰ τῆ δημοτικῆς ἀρχῆς περὶ διορισμοῦ παιδονόμου ἀναμφισβήτως θὰ ἐσχηκούετο καθὼ ἀνταποκρινόμενη πρὸς ἐκπερασμένην ἤδη πρόθεσιν τοῦ κ. δημάρχου καὶ αἰρουσα πᾶν πρόσκομμα κατέπειν τῆς ἐκδηλουμένης εὐτῶ πως κοινωνικῆς ἀπαιτήσεως.

Ἀντιλλάγησαν διάφοροι γῶμαι καὶ ἐπὶ τέλος ὠρίσθη ἐπιτροπὴ μεταξὺ τῶν γονέων ἧτις τὴν ἐπιούσαν μετέβη μετὰ τῶν κ. κ. Νομάρχου καὶ Γυμνασιάρχου παρὰ τῶ κ. Δημάρχου ὅ, παρεκάλεσαν ἵνα φροντίσῃ περὶ τοῦ διορισμοῦ δύο κατὰ ἀλλήλων παιδονόμων πρὸς ἐποπτείαν τῆς συμπεριφορᾶς οὐ μόνον τῶν μαθητῶν ἀλλὰ πάντων ἐν γένει τῶν παιδῶν τῆς πόλεως.

Τὸν κ. Δήμαρχον εὗρον προθυμώτατον εἰς τὴν λήψιν τοῦ ὑποδειχθέντος μέτρου. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον θὰ τὸ ἐγκρίνῃ. Καὶ εὐτῶ πως διὰ τοῦ διορισμοῦ δύο καλῶν παιδονόμων πληρωθήσεται ἀνάγκη κοινωνικὴ ἐκ τῶν ἐπιτακτικῶν.

Ἰτολεῖται νὰ ἰδῶμεν τὴν ἐπιτύχην ἐν τῇ ἐφαρμογῇ. Αὕτη ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τῆς ἐκλογῆς τῶν καταλλήλων προσώπων ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς συνδρομῆς τῶν γονέων καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει.

Δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰσέλθῃ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐπιτροπῇ!!!

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

*Απὸ 20 Δεκεμβρίου ἕως 26 Δεκεμβρίου.

*Ἀπόστολος Καβαδίας, Μαρία Μαθεαίου (Μαθεαία Ἐρμούου)

Παναγ. Μουσούρης, Εἰρήνη Πιεράτου (Τρουλιάτα).

Ζήσιμος Φάμπιος (Ληξουρίου) Εὐδαλία Γρακουμάτου (Ἀργοσιόλιον).

Εὐστάθιος Ρόκος, Σταμοῦλα Κολόμβου (Ἄσος).

Γεώργ. Ρονχωτῆς, Μαρία Βλαχούλη (Κοντογενάδα).

Βασίλ. Τζουγανάτος, Εὐφροσύνη Ἀλιβιζάτου (Δαμουλιανάτα).

Νικόλ. Μαζαράκης, Βιογινία Αρμαγιάτου (Ἀφραγιά Πτόνων).

Τὸ προδεχὲς Ζιζάνιον τῆς Πρωτοχρονιάς θὰ εἶναι κατάμεστον φαιδρᾶς ὕλης με τοὺς σχετικούς μπουαμάδες.

ΑΠΟΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Διενεμήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου εἰς 140 μαθητὰς τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων παιδῶν, τὰ συνήθη κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων ἐνδύματα.

— Ἔδοσαν εἰς κάθε μαθητὴν μίαν ἐνδυμασίαν, ἐπιδημῆματα, ἀσπρόρουχα, πιλίκιον καὶ ἐν χριστιόφωμον ἱριῶν λιτρῶν.

— Ἡ ἐνδυμασία ἐδόθη διὰ καθημερινὴν χρῆσιν, ἐυφυλισσομένης τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ τοὺς δώσῃ ἀκόμη καὶ μίαν ἐνδυμασίαν καλλιτέραν διὰ τὰς Κυριακάς.

— Συγγαίσομεν ἀπὸ καρδίας τὸν Ἐ. Σύνδεσμον διὰ τὴν εὖρο δευτικὴν δρασίαν τοῦ ἐπὶ ἀγαθῷ τῆς παιδείας.

— Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, ἐλθόντες εἰς λόγους ἐξώθεν ἐνὸς παντοπωλείου εἰς Κεραμίδες ὁ Σταύρος Βαλιάνος ἀμασηλάτης μετὰ τοῦ ἐκ Κοκολάτων Χαρολάμπους Κορέση, συνελλάκησαν καὶ ἐτραγῆμῆτες σοβαρῶς διὰ μαχαίρας κατὰ τὴν κολλιακὴν χώραν ὁ Βαλιάνος τὸν Κορέση.

— Ὁ τραυματισθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ὃ δὲ δράσις φη γοδικεῖ.

— Ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν ἑβδομῆδα ἐν ἡλικίᾳ 70 ἐτῶν ὁ ἐπιμακρὸν ζήσης ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ καὶ πρὸ ὀταείας ἐγκαιροσταθεὶς ἐνταῦθα Ἐδάγγελος Ἀνυπεράτος καὶ ἐτάση εἰς Λουρδά.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν εἰς Φαρακλάτα ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τῆς καὶ μόλις πρὸ ἑξαμηνίας ὑλαιδρευθεῖσα ἡ σύζυγος τοῦ ἐκ Ληξουρίου δημοδιδασκάλου Ἰακώβου Καλοῦ Ἀναστασία, ὄν ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα.

— Ἐν Ληξουρίῳ ἀπεβίωσεν ὁ Ζήσιμος Σταματελάτος δερματέμπορος.

— Διατίθει ἐν Ληξουρίῳ ἀφιχθεὶς μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του ἐκ Ρωσσίας ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Γεώργιος Ἀβλάμης.

— Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐνήφισεν ἐν ἐκτίκῳ συνεδριάσει πεντακοσίας δραχμὰς ὡς βοήθημα διὰ τοὺς οσειμοπλήκτους τῆς Ἰταλίας.

— Ἐπίσης ἐνήφισεν πίστωσιν ὀτακοσιῶν δραχμῶν διὰ τὸ Κομητάτον τῶν Ἀπόρων.

— Ἐοχηματίσθη ἐπιτροπὴ ἐξ ἐργαζομένων συμπολιτῶν πρὸς συλλογὴν ἐρίων διὰ τοὺς καταστραφέντας ἐν τῶν σεισμῶν Ἰταλίας.

Ἐγκαρδίως συλλυπούμεθα τὸν ἀγαπητὸν φίλον κ. Πελετίνον διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του.

— Φοιτητῆς τῆς φιλολογίας, ἀναλαμβάνει παραδόσεις εἰς μαθητὰς. Πληροφορίαι ἐν τῷ Χαρτοπωλείῳ Σ. Ζερβοῦ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁποσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὴν θλίψιν μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πολυκλαύτου ἡμῶν ἀδελφοῦ καὶ θεοῦ Ἱερωνύμου Ι. Κοινιάρη, ἐκφράζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν βαθεῖαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην.

ΑΙ ΑΔΕΛΦΑΙ ΟΙ ΑΝΕΨΙΟΙ

ΘΥΜΗΣΟΥ

Θυμήσου ὅταν θὰ σκεφθῆς νὰ σίσσης τὸ κορμὶ σου, στοῦ Ματαράγκα νὰ ντυθῆς καὶ πρὸ παντὸς θυμήσου πὼς τὸ εὐκολίης ποῦ θὰ βρῆς στὸ μαγαζὶ τοῦ Σπύρου, δὲν θὰ τῆς εὖρης βέβαια σ' ἄλλες μεριεὲς τριγύρου.

ΔΩΡΑ Πρακτικὰ, χρήσιμα δι' ὅλας τὰς τάξεις, μπιζουτερί, παιγνίδια, κομψοτεχνήματα εἰς μεγάλην συλλογὴν, ζητήσατε εἰς τὸ Κατάστημα **ΔΥΛΙΧΑΚΗ**.

ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟΤΕΡΟΝ δῶρον διὰ τὰς δεσποινίδας ὄλων τῶν τάξεων εἶναι μία μηχανὴ «**ΒΕΣΤΑ**» τελειωτάτης νέας ἐφευρέσεως καὶ εὐθυνοτέρα ὄλων τῶν ἄλλων μηχανῶν.

Σ. ΑΡΣΕΝΗΣ ἔμπορος-εραπίτης

ΙΑΠΩΝΙΚΑ κομψοτεχνήματα, ὠραιώτατα καὶ ἄθρηνα, κατάλληλα διὰ δῶρα εἰς τὸ Καπνοπωλεῖον Σ. Μαράτου.

ΜΥΡΩΔΙΚΑ φίνα καὶ μοντέρνα εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς εἰς τὸ κουρείον Κ. Βαλδεσέρα.

30 μόνον λεπτὰ ἢ πίντα ὄλα τὰ εἶδη τῶν ποτῶν εἰς τὸ ποτοποιεῖον Ἀγγέλου Τρομπέτα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΚΑΠΕΛΑ γνήσια Μπουσαλίν εἶδη καὶ κεντρικῶν εἰς τὴν ΒΡΥΞΟΝΗ δὲ εἴσατε ὁ ὅποιος ἔχει ἐμπορικὸν καὶ οὐχὶ πλοσοποιεῖ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ (ΖΙΖΑΝΙΟΥ)